

ugler i mosen

ni spørsmål til Rolf Kenneth Myhre

Når og hvor ante du ugler i mosen rundt World Trade Center? Hva gjorde du da, og hva gjør du nå?

Det begynte med en liten kronikk jeg leste i Klassekampen av Linn Stalsberg, der hun beskrev en video hun hadde sett av Eric Hufschmid. Jeg syntes det hørt interessant ut, men jeg fulgte ikke opp saken. Så havnet jeg på et datakurs der undervisningstempoet var altfor lavt, så jeg brukte det meste av tiden på å surfe Internet. Da kurset gikk over mange uker, fikk jeg anledning til å fordype meg i 911-emnet. Jeg ble overbevist, hovedsaklig av web-basen til Jim Hoffman, og skrev en bok på 100 sider sommeren 2006. Oktober forlag av slo boken, da den ikke passet inn i deres "profil". I januar 2007 gikk jeg igang med å oppdatere boken, og nå er utgave 2 nettopp ferdig ([her](#)). Under arbeidet med utgave 2 kom jeg på den ide at jeg burde legge alle litteraturhenvisningene og referansene direkte ut på Internet ([her](#)), fremfor bakerst i boken. Om et par år vil kanskje de fleste fagforfattere gjøre det samme. Det har slått meg at avsløringen av den offisielle versjonen aldri ville ha skjedd så relativt fort og omfattende hvis det ikke hadde vært for Internet. Uten Internet ville 911-dramaet trolig ha fått samme skjebne som drapet på John F. Kennedy.

I boken din skriver du om henne jeg tenker på som «The Log Lady», altså Judy Wood. Er hun like gal og like genial som Vedkubbedama i Twin Peaks?

For meg er det ingen bedre *chill out* etter mange timer med intellektuelt arbeid enn en *White trash*-film, og David Lynch er jo mesteren her. Ryktene går at *Twin Peaks* og *The Log Lady* er noe jeg kan glede meg til! OK, over til the Wood-lady! Judy Wood har en usedvanlig solid teoretisk kompetanse med hele tre forskjellige ingeniør-utdannelse: B.S. i Civil Engineering Science (Structural Engineering) (1981), M.S. i Engineering Mechanics (1983), og Ph.D. i Materials Engineering Science (1992). Hun hadde en stilling som professor i Mechanical Engineering ved Clemson University, men ble høsten 2006 oppsagt pga. sitt 911-involvement.

Judy Wood har siden sommeren 2006 bragt inn en rekke nye temaer og perspektiver i 911-debatten. Flere av disse enten er gjennombrudd eller *kan resultere i gjennombrudd*:

- a) Wood har konkludert at WTC 1 og 2 med utgangspunkt i falltiden ikke kan ha gravitasjonskollapset, og hun har gitt flere gode argumenter for at de i stedet ble pulverisert.
- b) Wood er den første som har påpekt de merkelige "utkjerningene" i noen av de andre WTC-bygningene.
- c) Wood er den første som har påpekt de 1400 bilene som den 11/9 ble til vrak med et uforklarlig skademønster. De ble "stekt" og groteskt forvridd på en måte som utelukker konvensjonelle forklaringer som f.eks. nedfallsskader og/eller brann.
- d) Wood har på en grei og klar måte forklart oss hvorfor den populære thermite-teorien til professor Steven Jones er absolutt irrelevant som forklaring på WTC-bygningenes disintegrasjon. I verste fall er Jones en desinformasjonsagent, og thermite-teorien hans var bare ment som en avledningsmanøver.

Judy Wood gjør oss oppmerksom på i web-notatet [A refutation of the official collapse theory](#) det enkle faktum at en biljardkule ville bruke 9,22 sekunder hvis den falt *i vakuum* (altså ingen luftmotstand) fra et av tvillingtårnernes tak til bakken. Med luftmotstand ville det ta littegrann lengre tid. Ifølge NIST falt WTC-1 ned på *11 sekunder*, og WTC-2 falt ned på *9 sekunder* ([FAQ-8, 2006](#)). Vi har ingen grunn til å mistenke NIST for å gjøre falltidene *mindre* enn det korrekte.

I en gravitasjonskollaps, der tyngdekraften alene virker, ville hver av de 110 etasjergulvene yte motstand mot den fallende massen ovenfra. Med unntak av etasjergulvene i flytreffsonen hadde samtlige av de underliggende etasjene sin opprinnelige motstandsevne intakt. Å overvinne motstanden i hvert etasjergulv tar *tid*. Når det gjelder tvillingtårnernes fall var vi vitne til en ekstrem grad av pulverisering *under* selve destruksjonen. Betydningen av dette er at pulveriseringen av bygningssmassen nødvendigvis må gå på bekostning av den fallende massens kinetiske energi, og en reduksjon i kinetisk energi innebærer naturligvis *en forlengelse av falltiden*. Vi kan ikke få i både pose og sekk: maksimal kinetisk energi og omdannelse av kinetisk energi til noe annet. Ifølge Judy Woods egne matematiske beregninger ville den virkelige tiden for en gravitasjonskollaps av tvillingtårnene være mellom 88 og 97 sekunder, mens en kollapsestid på *under tyve sekunder* er absolutt utelukket.

Den eneste mulige konklusjon herav er at tvillingtårnene *ikke* gravitasjonskollapset. Woods web-notat er etter min mening en genistrek fordi det på en enkel og grei måte setter sluttstrek for fire år med intens og høyteknisk diskusjon og krangling om hvorvidt de lokale brannene og flycrashet kunne ha påført bygningen nok strukturell skade til at den gravitasjonskollapset. Notatet er videre genialt fordi, så vidt jeg vet, hver eneste fysikklærer på hvert eneste gymnas verden over burde ha kompetanse nok til å kunne skrive det!

Judy Wood mener at så mye som 80% av bygningsmassen til tvillingtårnene ble pulverisert, tatt av vinden og fordelt utover Lower Manhattan.

På noen stillbilde-sekvenser ser vi direkte hvordan enkelte bygningsstrukturer forvandles til støv i luften fremfor at strukturen faller ned.

Et annet argument for at så mye som 80% av bygningsmassene ble pulverisert og tatt av vinden er at nedfallshaugene fra tvillingtårnene er betraktelig mindre en nedfallshaugen fra WTC-7. Tvillingtårnene var på 110 etasjer, mens WTC-7 bare var på 47 etasjer. Ingen konvensjonell teknologi kan utøve en slik stor-skala pulverisering. Det er derfor ingen vei utenom å spekulere omkring ukjente typer av høystrålevåpen.

Judy Wood antar at en ny og hemmeligholdt type laserstrålevåpen ble tatt i bruk, i tillegg til konvensjonelle eksplosiver. Hun unngår spekulasjoner om hvor dette strålevåpenet skulle ha vært installert. Her er det verdt å nevne det spennende video-opptaket til Richard ("Rick") A. Siegel, "an Internet webcasting pioneer of OnlineTV fame". Siegel filmet begge tårnenes fall fra Hoboken på den andre siden av Hudson River. Filmopptaket, som han har lagt ut på Internet ([her](#)), inneholder en rekke interessante audiovisuelle detaljer som de mer kjente opptakene ikke har fått med seg. På opptaket ser vi et helikopter fly rett inn i røyken over det sørlige tvillingtårnet, og gjennom røyken ser vi noen kraftige lysstråler eller lysglimt utgå fra helikopteret ned mot bygningen. Helikopteret fortsetter så bort fra bygningen, og 3-4 sekunder senere pulveriseres tårnet!

Den samme konklusjon om en ukjent type høystrålevåpen kan trekkes når det gjelder de vertikale hullene i WTC-bygningene 4, 5 og 6, samt den sylindriske buen som går inn i Bankers Trust og inn i Liberty Street foran Bankers Trust. Førsteintrykket, fra et amatørperspektiv, er at en slags *utkjerning* har foregått med et kraftig laservåpen. De 1400 bilene langs Lower Manhattan som ble destruert på høyst bisarre måter – bl.a. ved "steking", partiell avskrelling av lakk, groteske forvridninger av karosseri, samt diverse (ikke-verdifulle) bildeler som manglet – er et mysterium i samme kategori. De her nevnte fenomener har fått svært liten oppmerksomhet i massemedia. Det er grunn til å tro at de amerikanske myndigheter har prøvd å hindre almenheten i å bli oppmerksom på disse fenomenene, da de på ingen måte kan integreres i en *al-Qaida*-kontekst.

Vi kan vel på en måte si at filosofen Arthur Schopenhauers ord om sannheten (latterliggjøring, så voldsom motstand, så innlysende for alle) gjelder fraktalt, for 9/11-opklaringens vedkommende? Jeg tenker meg i alle fall at bevegelsens generelle syn (løgnaktig rapport, innsidejobb) nå har nådd det tredje stadiet, der alle tenkende mennesker innser dette. Men vi kan også se tegn til at nye tanker og gjennombrudd, som det Judy Wood bringer til torgs, iherdig blir latterliggjort, selv internt i sannhetsbevegelsen, og slik sett som sannheter er på Schopenhauers første stadium. Er folk som spotter Wood og Fetzer mer opptatt av eget omdømme og hva de kan «selge», enn av å finne ut hva som skjedde på Manhattan i 2001?

Schopenhauers tre faser gjelder nye idéer og tanker, men den viktigste årsaken til at 911-sannheten er så vanskelig å komme til bunns i er at verdens mektigste nettverk, som eier *mainstream* media, setter store ressurser inn på at vi *ikke* skal komme til bunns i saken. Dermed kommer vi til det store spørsmålet: hvem var 911-regissørene? Den ekspert jeg her gjerne vil anbefale, er Webster Griffin Tarpley og hans bok [9/11 Synthetic Terror: Made in USA](#) (3. utg. 2006). Denne boken har meget velfortjent fått fantastiske anmeldelser. På Internet finner man også et lengre intervju med Tarpley ([i tekstformat](#)) samt et underholdende foredrag der han viser ca. 100 lysbilder ([i video-format](#)).

Tarpley peker på et kriminelt oligarkisk nettverk som inkluderer:

- oligarkene selv
- toppnivå-personer innen regjeringen og statsapparatet ("muldvarpene")
- toppnivå-personer innen CIA og FBI, samt hjelp fra fraksjoner innen de britiske og de israelske etterretningsorganisasjonene
- toppnivå-personer innen media
- neocon-klikken

Dette nettverket blir i litteraturen gjerne løst omtalt som "Kabalen". Tarpley nevner som eksempler på muldvarper Cheney, Wolfowitz, Rumsfeld og Tony Blair. Nøkkelordet her er altså ikke institusjoner, men et *nettverk av fraksjoner fra mange institusjoner*. Tarpley mener at Kabalen er frustrert over den svinnende anglo-amerikanske verdensdominansen og dollarkrisen, og at de verker etter at USA snarest skal innlede en aggressiv maktbasert ekspansjon mot verdenshegemoni. Tarpley argumenterer for at 11/9-dramaet var en maktdemonstrasjon der en representant for Kabalen over telefon stilte president Bush et ultimatum: innled krigen mellom sivilisasjoner (først mot den islamske verden) eller bli likvidert. Representanten viste kjennskap til noen topphemmelige kodeord som kan ha vært kjernevåpenaktiveringskoder. Representanten viste også kjennskap til kodeordet for presidentens fly, med uttalelsen "Angel is next".

Bush kapitulerte, hvilket i praksis vil si at et statskupp i form av en bestemt utenrikspolitikk ble foretatt. Tarpley mener at det var denne nye utenrikspolitikken, USAs kommende invasjon i Afghanistan og i diverse sentral-asiatiske land, som Bush underrettet Putin om i en telefonsamtale samme dag. Putin, som skjønnte at det var Kabalen og ikke den amerikanske regjeringen *per se* som sto bak dette kravet, var strateg nok til å godta dette midlertidige nederlaget.

Så tilbake til spørsmålet ditt. Den viktigste hindringen som hindrer oss i å avsløre 911-regissørene er *mainstreammedia*, nettopp fordi de er oligarkenes forlengede arm. De aller fleste aviser, tidsskrifter, forlag og fjernsynskanaler er eid av oligarkene. Den fordummingsprosessen som journalistikken har vært gjennom de siste tiårene, der de hvert år setter nye rekorder i lavmål, er intensjonell og styrt.

Hindring nr. 2 er etter min mening venstresidens og de venstreintellektuelles svikt. Som eksempler på sistnevnte kan nevnes den amerikanske lingvisten Noam Chomsky og den britiske journalisten George Monbiot. Venstresiden svikter fordi dens verdensbilde ikke inkluderer tilstedeværelsen av et oligarki i Europa og USA. I det øyeblikk en venstreintellektuell erkjenner oligarkiets eksistens og virksomhet i Vesten, og begynner å skrive herom, blir han umiddelbart stemplet som en "konspirasjonsteoretiker". Dét innebærer et stort fall i status og boksalg, så ingen venstreintellektuell ønsker å bli gjenstand for en slik omklassifisering.

Hindring nr. 3 er at 911-regissørene har engasjert diverse desinformasjonsagenter som i stor grad har greid å forføre 911-sannhetsbevegelsen. Et eksempel er web-basen *911Truth.org*. Jim Hoffman og Steven E. Jones har blitt anklaget for å være agenter. Noen agenter driver med skadebegrensning ved å fremme LIHOP (US-government Let It Happen On Purpose) for å hindre en folkebevegelse til MIHOP (US-government Made It Happen On Purpose). Noen agenter prøver å fremme den tåpelige idé at vi ikke bør trekke noen som helst konklusjoner F R en uavhengig, internasjonal granskningskomit  har blitt dannet en gang i en fjern fremtid.

Hindring nr. 4 er at 911-regissørene med all verdens ressurser til disposisjon faktisk utførte en del imponerende "tryllekunst"; i tillegg til at de benyttet seg av ikke-konvensjonelle våpen av ukjent type. Så selv uten de hindringer som har blitt nevnt over er det sannsynlig at 911-sannhetsbevegelsen ville ha blitt splittet og fragmentert i flere forskjellige leire. Og det er sannsynlig at disse leirene (som nå) ville bruke mer tid på å klubbe hverandre i hjel gjennom såkalt "debatt", enn på å prøve å nå sannheten gjennom åpen og kreativ dialog.

I oktober 2001 kastet tre menn papirfly mot USAs ambassade i Oslo (jeg er blitt truet med maskingevær der, ti år før, men var ikke med blant disse). Selv om jeg ikke var til stede, vil jeg anta at samtlige fly som traff veggen, ga etter og falt ned. Stein er jo endel tykkere enn papir. På samme vis skulle en vel tro at stålbjelker er tykkere enn aluminiumsskroget på et Boeing-fly? Ville man ikke da normalt anta at hele eller i alle fall deler av passasjerflyet ville slås av veggen på World Trade Center og falle ned, som en spurv mot vinduet?

Tiden er nå moden for å konstatere med 100% sikkerhet at ingen Boeing-passasjerfly styrtet i 11/9-dramaet. Likevel, opptil tre ubemannede fly *kan* ha styrtet. Det er utelukket at et fly av noe som helst slag styrtet i Shanksville i Pennsylvania. Etter å ha sett *PentaCon*-filmen ([The Smoking Gun version](#), februar 2007) er det fristende å si at heller ikke Pentagons vestfløy ble penetrert av noe som helst fly.

Joda, du har helt rett; enten må to spesialkonstruerte fly med ganske så usedvanlige egenskaper ha styrtet inn i tvillingtårnene, eller så har vi blitt rundlurt gjennom et uhyre profesjonelt og velregissert show (ala "Shanksville-styrten" og "Pentagon-styrten") som *ikke* inkluderte flystyrt.

Når det gjelder analyser av vitner og av de 36 eksisterende video-opptakene om hva som rammet WTC-2, kan vi som utgangspunkt ta en web-artikkel av Marcus Icke, [The WTC2 Media Hoax](#) (2006). Icke har brukt et flysimulatorprogram der han har valgt en Boeing 767-200 som modell som flyr inn i WTC-2. Han sammenligner så bildene og utfallet herav med bilder og utfall når han programmerer inn dataene fra de mange fotografier og video-opptak som hevdes å være genuine av flyet som fløy inn i WTC-2. Konklusjonen er fascinerende: de aller fleste av fotografiene og av de 36 video-opptakene kan avvises som fabrikkasjoner og manipulerede opptak. De *ekskluderer hverandre* når det gjelder den eksakte formen på flyet, når det gjelder flyets bane og når det gjelder flyets hastighet. *Det synes å ha vært mange forfalskere som har laget hver sin forfalskning*. Hver forfalsker har gjort sine personlige valg og småfeil; ingenting tyder på at de har samarbeidet med hverandre.

Web-artikkelen til Icke inkluderer en gjennomgang av hva vitner så og hørte. Av de ca. 30 vitnene som har blitt sitert, bekrefter de aller fleste at de så et fly. Bare 13 antyder noe om flyets størrelse og/eller type. 4 av de 13 antyder at flyet var et stort passasjerfly, mens de ni andre hevder at flyet var mellomstort eller lite, eller av militær eller ukjent type. Flere vitner kommenterte spontant hvor overrasket de var over at flyet skar tvers gjennom bygningsfasaden.

Vi trenger flere avsløringer og nye innsikter, men *ikke* når det gjelder hovedspørsmålet, om hvorvidt noen Boeing-passasjerfly styrtet i 11/9-dramaet. La oss her ikke glemme hva den australske 911-forskeren Gerard Holmgren oppdaget da han søkte i to offisielle databaser.

- *Bureau of Transportation Statistics (BTS)*-databasen, der man finner statistikk over samtlige flyavganger. Denne databasen viste helt frem til november 2003 at det *ikke* var noen *Flight 11* ("WTC1-flyet") eller *Flight 77* ("Pentagon-flyet") den 11. september 2001.
- *Federal Aviation Administration (FAA)*-databasen, der man finner informasjon og status for samtlige fly. Ennå i dag indikerer denne databasen at ingen av de fire Boeing-flyene styrtet den 11/9. To av flyene ble først avregistrert den 14. januar 2002, og de to andre flyene ble først avregistrert den 28. september 2005. FAA-reglementet krever avregistrering innen 24 timer.

Det er selvsagt et helvete å forberede og researche disse intervjuene... Men jeg kom over en [artikkel](#) av Andrew Johnson, som jeg finner både etterrettelig og oppklarende (selv om britiske Andrew her ser ut til å være UFO-fetisjist). Men hvis vi tenker oss A-gjengen og B-gjengen i Oslo som allegori, hvem er nå A og hvem B, av de store, kjente navnene i bevegelsen og de alternative mediene? Og er det etter din mening slik at den ene av disse gjengene er «ond» og årsak til at kampen står i stampe?

På min egen web-base har jeg 10-12 artikler om utenomjordiske vesener og romskip ([her](#)), så det gjør vel meg også til fetisjist? ;-) Hemmeligholdelsen av at vi har besøk av utenomjordiske er etter min mening en komponent i den samme overordnede oligarkiske konspirasjonen som 11/9-dramaet er en komponent av, men vi kan gjerne la det emnet ligge nå.

Andrew Johnson har kommet til de samme konklusjoner som meg når det gjelder hvilke 911-forskere som er genuine og hvilke som trolig er desinformasjonsagenter og sabotører. Han er nå negativ til Steven E. Jones og Jim Hoffman, og han er positiv til bl.a. James Fetzer, Judy Wood, Morgan Reynolds, Gerard Holmgren og naturligvis David Ray Griffin.

Situasjonen er dessverre ikke så enkel at man kan inndele 911-forskerne i to objektive leire. Hver og en av oss må bruke vår egen mavefølelse, intuisjon og erfaring til å avgjøre hvem av 911-forskerne vi vil klassifisere som positive eller negative elementer. Mine valg og konklusjoner har således ingen verdi for andre, såfremt de da ikke velger å stole på meg. Utgave 1 av min bok var som nevnt i hovedsak basert på arbeidet til Jim Hoffman.

OK. Men hvis vi tenker oss at elitens overlagte drap på egne borgere er feil og uetisk... Og at et informert folk er første steg mot et samfunn der eliten ikke lenger dreper folk på gata av taktiske grunner. Hvilke bøker, filmer, feeds og periodika vil du anbefale for massene, for å heve bevissthetsnivået rundt dette temakomplekset?

Den positive siden av saken er at vi pr. 2007 sitter inne med nok fakta og kunnskaper til å kunne dokumentere at 11/9-dramaet var en innside-jobb. Det intellektuelle arbeidet er nå ferdig *nok*; i den forstand at vi ikke trenger flere analyser, avsløringer eller innrømmelser. Så hovedproblemet er at så få vil *høre* sannheten, fordi den ikke passer inn i deres verdensbilde, og fordi så mange av oss allerede har investert så mye energi/status/tid i at den offisielle versjonen er riktig.

Hvordan få folk til å bli nysgjerrig nok på den idéen at USA er et oligarki, at et skjult bankkartell i Europa har prøvd å styre Vestens politikk i over 200 år, at verken den politiske venstresiden eller høyresiden har et korrekt bilde av makthierarkiet i Vestens samfunn, og at nyhetene som serveres i massemedia er på et overfladisk og forutinntatt symptomnivå? De aller fleste av oss er så konforme og passive i forhold til *mainstream-media*, samt så identifisert med verdensbildet til den politiske høyre/venstre-aksen, at det kanskje må et personlig sjokk til før vi motiveres nok til å trenge bakom det konvensjonelle verdensbildet. For mange amerikanere fungerte 11/9-dramaet som det nødvendige personlige sjokk.

Den første norske boken som belyser oligarkiets eksistens og mer eller mindre kriminelle konspiratoriske aktiviteter i Vesten de siste 200 årene, er jo *Makten bak makten* (2006) av Per-Aslak Ertresvåg. Forfatteren har selv sagt at boken har en journalistisk form, med hvilket han mener at boken er en *introduksjon* til et stort og alvorlig emne. Boken er ingen akademisk avhandling. I februar 2007 ble et godt intervju med Ertresvåg på 70 minutter lagt ut på YouTube ([her](#)). En av de beste bøkene på engelsk, som er langt mer detaljert og utdypende enn Ertresvågs, er *Rule by Secrecy* (2000) av Jim Marrs. Dokumentarfilmen *Terrorstorm* av Alex Jones, som ligger på Internet, er verdt å se. Når det gjelder globale nyheter, artikler og politiske analyser som prøver å belyse de virkelige årsaksforholdene, anbefales web-basen [Center for Research on Globalization](#) (Canada) som ledes av professor Michel Chossudovsky.

Kall meg en tradisjonalist, men jeg mener masse mord må straffes, og at et taktisk-politisk statlig masse mord på landets egne innbyggere i enda større grad MÅ straffes, og enda hardere. Er du enig i dette, og hvordan går man best frem for å få slike monstre bak lås og slå, og/eller i gapestokken på Times Square?

Dersom de mest fremtredende av 911-regissørene får sin fortjente straff, f.eks. livsvarig opphold i militærfengselet og forhørsleiren på Guantanamo (Cuba), vil det naturligvis være storartet. Men et viktigere spørsmål er hvordan hele det oligarkiske kriminelle nettverket i Vesten kan avvikles. Nå er ikke jeg historiker, men situasjonen i USA har flere likhetstrekk med situasjonen i Frankrike før den franske revolusjon (1789-1799) og med situasjonen i Russland før den russiske revolusjon i 1917. Likheter er at årsakene til all korrupsjonen, til den sosiale urettferdigheten, til det uhyrlige misbruket av statskassen, til en økonomisk politikk som bare tjener den rikeste delen av befolkningen, og til fraværet av evne/vilje til å løse de globale kriser, er å finne i samfunns pyramidens toppsten. "Ondskapen" er institusjonalisert, den går ovenfra og ned. Det oligarkiske kriminelle nettverket manipulerer politikerne, vitenskapen, massemedia og det økonomiske systemet til å styrke sin egen posisjon og til å gi folket en falsk følelse av at alt som skjer er "nødvendig" og går den riktige veien.

Med tåkefyrsten Noam Chomsky som venstresidens premissleverandør og "portvakt", er virkelighetsbildet til hele den politiske venstre-høyre-aksen falskt. Selv om Chomsky muligens ikke er oligarkiets desinformasjonsagent i *intensjon*, så er han det i *funksjon*. Jeg refererer her til boken *Towers of deception* (2006), kap. 5, av den canadiske journalisten Barrie Zwicker.

Jeg skrev nylig et essay der jeg evaluerte fem dystopiske romaner ([her](#)), dvs. beskrivelser av imaginære patologiske samfunn, for å finne ut hvilken av dem som har størst relevans i dag. Jeg konkluderte med at Ira Levins roman *En fullkommen dag* (1970) kan gi leserne en mer relevant "oppvåkning" enn klassikere som Huxleys *Vidunderlige nye verden* (1932) og Orwells *1984* (1948).

For øyeblikket ser det ikke så lyst ut: enten fortsetter Vestens kriminelle oligarkiske nettverk i det skjulte å styre verden stadige dypere inn i de globale kriser som det vil ta flere århundreder å komme ut av, eller så må det en revolusjon eller borgerkrig til for å fjerne samfunnspyramidens toppsten.

Du var jo ikke tilstede på dokumentarvisningen til Le Monde diplomatique og Oslo Dokumentarkino 20. april. Men har du møtt mange andre «konspirasjonsteoretikere», og hvilken verdi legger du i slike fysiske møter, kontra fx bøker og nettsteder?

Å møte andre direkte kan være hyggelig, spennende og interessant, og man kan bli overrasket på mange vis. Man kan motta intellektuelle og emosjonelle impulser som ikke uttrykkes like sterkt i bøkene. Det sosiale aspekt er jo en del av livet. Når god kontakt har blitt opprettet kan man også få gratis og vennligsinnet feedback på ens eget arbeid. Når det gjelder det harde og evigvarende arbeidet med å utvikle, forbedre og nyansere ens eget verdensbilde, er det imidlertid bøker og analyserende fagartikler som nødvendigvis må bli primærkilden, i hvert fall for meg.

Lat som dette er et vanlig intervju og si noe normalt om deg selv. Hva du liker av kunst; bøker, film og musikk, fx.

Det er sikkert mye normalt ved meg, selv om jeg ikke kommer på noe i farten. I 16-17-årsalderen oppdaget jeg den danske intuisjons-kosmologen Martinus, og siden har hans esoterisk-kosmologiske verdensbilde vært den overordnede rammen rundt mitt eget verdensbilde. Min bok om Martinus' kosmologi ble ferdig i 2005, og nå har jeg også en engelsk oversettelse liggende ferdig som jeg håper på utgivelse av.

Etter å ha fullført *Statens Bibliotek- og Informasjonshøgskole* i 1990 etablerte jeg meg som selvstendig næringsdrivende, og organiserte og reetablerte 12 små fagbiblioteker og fire arkiver rundt omkring i Oslo. Jeg oppdaget gleden ved å være næringsdrivende: alltid nye miljøer og ansikter, og alltid nye typer faglitteratur som jeg måtte sette meg inn i for å kunne klassifisere dem riktig. Minst dobbel så god timebetaling som det vanlige, og jeg kunne stå opp når jeg ville. Jeg likte godt denne typen skapende prosjektarbeid, hurtig inn og hurtig ut av de forskjellige firmaer og institusjoner, og så opplæring av en som skulle ta seg av vedlikeholdsarbeidet.

Fra 1996 til 2002 arbeidet jeg som medisinsk forfatter, de fire første årene for Rikshospitalet. Min oppgave var å samle inn all nyere litteratur om utvalgte sjeldne sykdommer og syndromer, og så skrive gode introduksjonsartikler på norsk. Etter seks år hadde jeg skrevet 30 artikler om like mange syndromer. De siste to årene på Rikshospitalet arbeidet jeg med et 200 siders manus om alle aspekter ved intersexgruppen, dvs. dem med biologiske mellomkjønnstilstander. Det var en meget spennende og lærerik oppgave, ikke minst å sette seg inn i de psykokulturelle aspekter ved kjønn og seksualitet.

Jeg liker pardans godt, og gikk intensivt på dansekurs i fem år. Jeg var mye ute på nattklubbene i Oslo, men rundt 1990 gikk de dessverre konkurs, det ene stedet etter det andre. Nå er Frascati den eneste nattklubben som er tilbake der voksne kan gå ut og danse til internasjonal dansemusikk (*ikke* svensk/norsk-pop), selv om Frascati hadde en kortvarig død i desember 2006.

I de siste årene har jeg prøvd å etablere meg som åndsvitenskapelig forfatter, foreløpig uten suksess. Sommeren 2006 fikk jeg omsider opp min egen web-base ([her](#)). Jeg finner det interessant å prøve å identifisere fremtidens kulturformer når det gjelder kunst, musikk, romaner og dans, hvis vi med "fremtiden" mener synteser og integrasjon av de beste elementer ved dagens kunstuttrykk. Når det gjelder musikk prøver jeg å finne frem til vellykkete fusjoner av genrene "new age", folkemusikk og verdensmusikk. Eksempler er David Parsons, Phil Thornton og Loreena McKennitt. Når det gjelder kampsport har jeg nettopp oppdaget K1, som trolig kommer til å utkonkurrere alle de andre kampsportene når det gjelder underholdningsverdi, helhet og realisme.

Norge trenger et politisk global-holistisk-visjonært parti som ligger utenfor høyre-venstre-aksen. Danmark har f.eks. [VisionsPartiet](#). Kanskje dét vil være en fremtidig utfordring?

Mange takk for intervjuet!